

3. Він ірраціональний, тому сприймається як безальтернативна сутність [4];

4. Імідж є динамічним і може змінюватися під впливом обставин та нової інформації.

Імідж підприємства – реальний управлінський ресурс, що істотною мірою впливає на успішність його економічних і соціальних позицій.

Репутація топ-менеджменту компаній Європи (зокрема і України) тісно пов'язана з репутацією самої компанії. За даними дослідження глобального агентства Weber Shandwick, 63 % ринкової вартості компанії залежить від її репутації.

Згідно з даними дослідження переваг споживачів, проведеного у США в 2005 р., 83 % опитаних набагато більше довіряють саме тим компаніям, які роблять внески в різні соціальні і добродійні програми, тобто є соціально відповідальними.

За даними компанії МКК, 79 % опитаних працівників українських компаній виявляють бажання працювати в соціально відповідальних корпораціях.

Основні висновки. Ефективне формування іміджу організації – це цілеспрямована робота, кероване подання інформації із заздалегідь очікуваним результатом її впливу. Інформація повинна доводитись до аудиторії усіма каналами маркетингових комунікацій (реклама, пропаганда, стимулювання збуту тощо).

Робота над іміджем є складною та охоплює багато процесів і багато людей, але є дуже необхідною, тим паче, якщо підприємство хоче закріпитися на ринку та мати добрі перспективи для свого подальшого розвитку.

ЛІТЕРАТУРА

1. Томилова М. Модель имиджа организации // Менеджмент и менеджер. – 2012. – № 9. – С. 26–32.

2. Гончаренко А. Сколько стоит репутация и как ее вычислить // Бизнес. – 2014. – №17. – С. 39-41.

3. Семенов А. К., Маслова Е. Л. Психология и этика менеджмента и бизнеса / А. К. Семенов, Е. Л. Маслова — М.: Информационно-внедренческий центр «Маркетинг», 2012. – 200 с.

4. Химич І. Г. Імідж як важливий показник діяльності підприємства у сучасних умовах розвитку корпоративної культури / І. Г. Химич // Економіка та держава. – 2009. – №9. – С. 59-61.

Ольга Неліна,

студентка 1 курсу

Бердянського економіко-гуманітарного коледжу БДПУ

Наук. керівник: **Ю.А.Білова**

викладач (БЕГК БДПУ)

РОЗВИТОК БІРЖ В УКРАЇНІ

Біржа (лат. bursa – гаманець) – організована форма оптового ринку масових товарів. Існують біржі, на яких здійснюється оптова торгівля

переважно сировинними та продовольчими товарами за стандартними сортами і зразками, та фондові біржі, на яких здійснюється торгівля цінними паперами (акціями, облігаціями). Купівля-продаж іноземної валюти, а також переказних векселів відбувається на валютній біржі, що є складовою частиною фондової біржі. Найважливішу роль у розвинутих країнах Заходу відіграють фондові біржі, оскільки на них відбувається торгівля основним видом сучасного багатства – акціями, облігаціями.

Новими тенденціями на біржовому ринку є укладання форвардних догод подальшого експорту продовольства, асортимент якого значно розширюється.

Суттєвим недоліком функціонування вітчизняних бірж є недостатньо відпрацьований механізм торгівлі ф'ючерсними контрактами, що не дає можливості виробникам та споживачам класичних біржових товарів застрахуватись від ризику несприятливої кон'юнктури на ринку реального товару за допомогою операцій пов'язаних з хеджуванням. Ці операції є вагомим, регулюючим чинником цінової збалансованості товарів та гальмівним механізмом інфляційних процесів у країнах з розвинутою ринковою економікою.

Недоліки в організації біржового ринку викликані, найперше, концептуальною безсистемністю переходу України до ринкових відносин та прогалинами нормативно-законодавчої бази. Сморід негативно впливають на ефективність біржових структур та практично роблять неможливою реалізацію основної функції товарної біржі – забезпечення гуртової торгівлі.

В Україні досі не вироблено державної політики щодо біржового будівництва. Саме цей фактор став одним із вирішальних причин кризи універсальної біржі реального товару в Україні. У всіх країнах, де існують біржі, особливо ф'ючерсні, при урядах створюються спеціальні органи, як правило, комісії з високим державним статусом, що регулюють та контролюють ф'ючерсні ринки та ринок цінних паперів. Становлення та функціонування окремо товарної, фондової та валютної бірж в Україні, причому регульованих окремими недосконалими законодавчими актами та положеннями, не призвело до впорядкування ринків сировини, цінних паперів, іноземної валюти..

Зважаючи на ситуацію, що склалась на товарному біржовому ринку необхідно:

- створення центрального органу з питань товарного біржового ринку;
- прийняття нової редакції Закону України “Про товарну біржу”, даним законопроектом визначені чіткі критерії щодо створення товарної біржі, що позитивно вплине на розвиток біржового товарного ринку. Адже відразу зникнуть товарні біржі, створені для “укладання однієї угоди”, та відповідно не будуть з'являтися нові подібні товарні біржі, що дискредитують роботу біржових інституцій;
- визначення на законодавчому рівні вимог до професійних учасників товарного біржового ринку, як кваліфікаційних так і фінансових. Подібний досвід в Україні ми маємо по відношенню до роботи професійних учасників фондового ринку;

- запровадження строкових біржових угод, що неможливо реалізувати без наявності клірингових установ. Оскільки клірингові установи повинні виступати гарантом виконання строкових біржових угод;
- розширення в межах чинного законодавства функцій і послуг, які надають товарні біржі на ринку, зокрема інфраструктурне обслуговування;
- удосконалення нормативно-правової бази шляхом розробки нових законопроектів, а саме Законів України “Про товарні деривативи”, “Про зміни і доповнення до Закону України “Про оподаткування прибутку підприємств”, “Про зміни і доповнення до Закону України “Про податок на додану вартість”, доповнення до проектів Податкового та Цивільного Кодексів України та інших, які будуть необхідні для регламентації діяльності товарних бірж на ринку.

Отже, комплексний підхід до стабілізації біржової діяльності полягає передусім у створенні відповідних законодавчих передумов для перетворення сучасного біржового ринку України у цивілізований строковий біржовий ринок, який може зацікавити підприємців у використанні сучасних вискоєфективних біржових інструментів регулювання ризиків.

ЛІТЕРАТУРА

1. Сохацька О.М. Біржова справа: підруч. / О.М Сохацька. – Тернопіль: Карт-Бланш, 2003. – 602с.
2. Організація біржової діяльності: навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл. усіх форм навчання баз. напряму підготов. «Менеджмент»] / О. Є. Кузьмін, О. В. Юринець, А. В. Дубодєлова, І. Я. Кулиняк ; М-во освіти і науки України, Нац. ун-т «Львів. політехніка». — Л. : Вид-во Львів. політехніки, 2013. — 238, [2] с. : іл. — Бібліогр.: с. 227—229 (47 назв).

Марія Нікіша,

студентка 5 курсу

гуманітарно-економічного факультету

Науковий керівник: **М. П. Гриценко**

к. екон. н., доцент (БДПУ)

ДЖЕРЕЛА ФІНАНСУВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ СТРУКТУР: ФОРМУВАННЯ РАЦІОНАЛЬНОЇ СТРУКТУРИ

Актуальність теми даної роботи зумовлена винятковою роллю, що належить фінансовим ресурсам у життєдіяльності підприємства, а також складності управління процесом формування фінансових ресурсів і подальшим їх розміщенням; відсутність належного досвіду у формуванні фінансового забезпечення діяльності підприємства у керівників вітчизняних підприємств робить цінними будь-які дослідження в цій галузі; в умовах формування ринкових відносин в економіці світовий досвід по фінансовому забезпеченню діяльності підприємства може бути використаний лише частково, так як багато механізмів і джерел фінансування, які діють в умовах розвинутих ринкових відносин, виявляються неефективними в умовах недостатнього розвитку ринкового